

ENTREVISTA IMPOSSIBLE

RECICLANT

Nou Cap de la Guàrdia Civil havia estat condemnat per tortures

El General Arturo Prieto ha estat nomenat cap de la Guàrdia Civil a València. Els mitjans de comunicació oficials corren a cantar-ne les seves virtuts. Diuen que el General vol treballar contra les injustícies socials, que té la Medalla al Mèrit de Protecció Civil i que ha col·laborat amb el Ministeri de cultura per salvaguardar el patrimoni nacional. Un crac, penses, i li demanes que et concedeixi una petita entrevista, però no. Per què no? El Delegat del Govern ha dit del General Arturo Prieto que ha passat

trenta cinc anys desenvolupant les seves responsabilitats de manera exemplar. Per què no vol parlar?

Molt probablement perquè mentre expliquen el seu currículum, la premsa oficial ha oblidat accidentalment que l'actual General va ser condemnat l'any 1999 a divuit mesos de presó acusat de torturador. Potser per això, no ens ha concedit l'entrevista sol·licitada?

una banyera plena d'aigua.

Està clar que La Guàrdia Civil ha reciclat al General Prieto. Bona idea. És bo reciclar. Agafes un estri qualsevol inservible, el desmantes a peces, poses un xip nou, tornes a muntar i, a vegades funciona. Per què no? Crist va fer el mateix amb el fals Pere i ara és sant. Acceptem però que a vegades reciclar resulta oneros i que per la peça que vols reutilitzar no paga l'esforç. No podria la Guàrdia Civil enlloc d'anar reparant velles glories de la tortura per convertir-les en noves joies de la democràcia, agafar directament a un Guàrdia Civil demòcrata? O és que no en tenen cap?

El més simpàtic d'aquest personatge és que en la seva presa de possessió parla com un demòcrata de tota la vida. Gairebé sembla un "progre". Vaja, que es fa difícil imaginar al General de finals del segle XX, amb les mànigues arremangades obligant-te a tenir el cap submergit en

GARSA PROSTÀTICA

LA TRIBU

Demanen a Mattarella que continuï com a President d'Itàlia

Itàlia és un país magnífic i, diguin el que diguin, el bressol de l'anarquisme. Quan no tenen govern (cosa freqüent) els millora la economia, quan no tenen metges, els millora la salut i quan no tinguin Vaticà, els millorarà la fe.

Ara, per no tenir, no tenen ni President del país, be, sí, en tenen un però està molt vellet. Te vuitanta anys, fa temps que té la mà dreta agarrotada de tant firmar, ha començat a perdre cabell i segur, segur que és prostàtic.

Veient-se així Mattarella havia decidit abandonar la política, però Itàlia és Itàlia i els mil parlamentaris que havien d'escollir un substitut no es van posar d'acord. En

realitat mai no s'hi posen. La cosa es va posar tan xunga que Berlusconi va veure una escletxa i es va presentar com a presidenciable. Berlusconi va aconseguir una vegada més unir als italians que van amenaçar de fer-se monàrquics si el cavaliere s'apropava a menys de cent metres del Quirinale.

La solució? Anar a buscar a Mattarella

que ja s'estava traslladant a la Residència per a vells acomodats i demanar-li que tornés a assumir la Presidència. Primer repetir vell prostàtic, que posar-se d'acord. Molt italià o molt sioux. Tornar a confiar en els vells savis de la tribu.

En una cosa tenen raó, Mattarella és un home honest virtut de la que no pot lluir la majoria del congrés italià, però tal i com els ha recordat el mateix nou-vell President, comença a ser hora de que els diputats es posin d'acord en alguna cosa, encara que només sigui en no fer més el ridícul.